

กิตติกรรมประกาศ

ส่วนที่ยากที่สุดในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในทัศนะของผู้เขียนคือ การเขียนกิตติกรรมประกาศ เพราะการประกาศซึ่ง “กิตติ” ที่มีความหมายว่าคำสรรเสริญ แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องในงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบสร้าง “ฉัน” ในงานชิ้นนี้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เป็นแรงผลักดัน และ แรงกระตุ้นให้ผู้เขียนสำเร็จการศึกษานั้น ยากยิ่งหากต้องเอ่ยนามผู้ใดเป็นท่านแรก

หากการเอ่ยชื่อของผู้ใดเป็นชื่อแรก เป็นความยากที่จะจัดลำดับของความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเรียงลำดับจากตัวอักษร การเรียงจากอาวุโส เรียงจากตำแหน่งทางวิชาการหรือแม้แต่เรียงจากคำนำหน้านามและ “เพศ” เพราะทั้งสี่ก็มาจากการบรรณาการคัดสรรและจัดแบ่งประเภทที่มีความเหนือกว่าและความด้อยกว่าในแง่ของสิทธิพิเศษในแต่ละลำดับที่แตกต่างกัน โดยที่มีอาจปฏิเสธถึงโลกของการจัดแบ่งได้

ผู้เขียนจึงขอขอบคุณ “สตรีศึกษา” เป็นอันดับแรก สตรีศึกษาสาขาวิชาที่อุดมไปด้วยความรู้ คุณูปการในการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเห็นกับเรื่องราวในสังคมที่เปิดตา และแฉ่หัวใจของผู้เขียนให้เห็นถึงสิ่งที่มีอยู่และสังคมทำให้มองไม่เห็น (To see The Unseen) นับว่าสตรีศึกษาได้ทำให้โลกทัศน์ของผู้เขียนเปลี่ยนแปลงไป

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สินีห์ สิทธิรักษ์ ผู้เป็นดัง “ผู้นำ” ในนานาับประการ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ชุตินา ประภาศวุฒิสาร ที่เป็นผู้สร้างความศรัทธาในตัวของคุณหญิงเรื่องเล่าอันแสนมหัศจรรย์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรณ์ หะวานนท์ กับระเบียบวิธีวิจัยที่ผู้เขียนเคยเข้าใจว่าแสนยาก แต่อาจารย์ได้ทำให้เห็นถึงความง่ายในการทำความเข้าใจ อีกทั้งการให้อิโสภาและคำปรึกษาแก่ผู้เขียนในการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการในงานวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน คำปรึกษาและแนะแนวทางของข้อมูล ในรูปแบบที่ไม่เหมือนใคร

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ชนิตา ชิตบัณฑิตย์ ที่ช่วยเหลืองานของผู้เขียนให้เข้ารูปเข้ารอย และขอขอบคุณสำหรับ E-mail ตอบรับหลังจากงานวิทยานิพนธ์ในส่วนข้อมูลได้จบลง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพพร ประชากุล กับวิชาความรู้ที่มีเหลือคณานับที่จารึกไว้ให้กับสังคม

ขอขอบคุณ อัจนะ ฤทธิรงค์ ผู้จุดประกายการศึกษาในระดับปริญญาโท ผู้กระตุ้นความเฉื่อยชาของผู้เขียนด้วยความขยันของเขา ผู้เป็นทุกสิ่งในเวลาที่คุณเขียนต้องการความช่วยเหลือขอบคุณที่คอยมองและดูแลผู้เขียนเป็นอย่างดี แม้ว่าเราจะอยู่ไกลแสนไกลจากกัน

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ให้กำเนิด และให้ได้ทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่ลูกต้องการในโลกนี้ ไม่ว่าจะดาวและเดือนหรือสิ่งอื่นใดในจักรวาล ให้ความรัก ความอบอุ่น
ให้ความเป็น “ฉันเป็นฉันเอง” แก่ลูกๆ

ขอบคุณน้องเป้ ผู้เป็นกลไกสำคัญในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ขอบคุณที่สอนให้ผู้เขียน
ทำทุกอย่างได้ด้วยตนเอง

และที่ขาดเสียไม่ได้ คือเพื่อนสตรีศึกษารุ่นที่หนึ่ง อันได้แก่ พี่ปั๊บ วรรณุช จรุงรัตนพงศ์
ที่คอยให้คำปรึกษา และเป็นผู้แปลบทคัดย่อให้กับผู้เขียนก่อนการแก้ไข พี่เพชรเทียน ผู้คอยเป็น
ห่วง กลัวว่าผู้เขียนจะถอนตัวไปเสียก่อน น้องแก๊ก วัจนา ผู้เป็นแนวร่วมตั้งแต่อยู่ที่อเมริกาจนถึง
ท่าพระจันทร์ ขอขอบคุณมากๆนะคะ

พรวิษณุ สุขารมณ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.2551